

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Belea Veaceslav Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 07.11.2018-03.07.2019
2. *instanța de apel*: 26.07.2019-08.10.2019
3. *instanța de recurs*: 21.11.2019 - 19.02.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 iulie 2019, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Belea Veaceslav Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă;

-art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă;

- art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, la 3 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Conform art.84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, s-a stabilit lui Belea Veaceslav, pedeapsa definitivă - 4 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la data de 19.10.2018, aproximativ pe la ora 07 și 30, Belea Veaceslav, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce se deplasa pe str. Grenoble 157, mun. Chișinău, a aplicat forța

fizică față de Roibu Sabina și a încercat să sustragă în mod deschis geanta acesteia, de culoare albă la preț de 1000 lei, în care se afla telefonul mobil de model Samsung Galaxy S 7 la preț de 18000 lei, portmoneu de culoare neagră la preț de 700 lei, în care se aflau bani în sumă de 2200 lei, acte personale, ceas de dama la preț de 2300 lei, dar din motive ce nu a depins de voința sa, nu și-a dus acțiunile criminale până la capăt, deoarece victima a reușit să opună rezistență, iar ultimul s-a deplasat într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i victimei daună materială considerabilă în suma de 24200 lei.

Tot el, la 29.10.2018, în jurul orele 18.00., în timp ce se afla pe poteca de pe bd. Traian 21/3, care face legătură cu bd. Cuza Vodă, din mun. Chișinău, lângă stadionul din cadrul Liceului Teoretic „Traian”, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, a sustras în mod deschis, din mână, de la partea vătămată Grecova Raisa, geanta în valoare de 700 lei, în care se aflau următoarele bunuri: telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J1” cu IMEI: xxxxx și IMEI2:xxxxx, în care era activă cartela SIM cu nr. xxxxx, în valoare de 2500 lei, bani în sumă de 400 lei, legitimația de pensionar și buletinul de identitate, cheile de la serviciu și domiciliu, un card bancar, astfel, cauzându-i părții vătămate Grecova Raisa, prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 3600 lei.

Tot el la 05.11.2018, în jurul orelor 20.20, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce se aflau pe str. Sarmezegetusa 25, mun. Chișinău, s-au apropiat de Ilcenco Marina și aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea acesteia, a sustras de la ea în mod deschis geanta în care se aflau acte pe numele Ilcenco Marina, un card bancar eliberat de MAIB pe care se aflau bani în sumă de 400 lei, un notebook de model „Asus” la preț de 4000 lei, un telefon mobil de model „Meizu 3S” la preț de 3000 lei, ce aparțin acesteia, după care, cu bunurile sustrate, s-a deplasat într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 7400 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Plămădeală R. în numele inculpatului Belea V., care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Belea V. a-i stabili pedeapsa minimă, iar în corespundere cu prevederile art. 90 Cod penal, să-i fie suspendată condiționat executarea pedepsei.

În motivarea apelului s-a indicat:

- în cazul examinării cauzei în procedură simplificată, limitele pedepsei se micșorează cu o treime, ceea ce la caz pentru infracțiunea în cauză constituie minimul de 3 ani 4 luni, iar maximul de 4 ani și 8 luni, urmare la ce, examinând această cauză în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, prin prisma cumulării pedepselor potrivit art. 84 Cod penal, în privința inculpatului Belea Veaceslav, este posibil de a fi aplicată o pedeapsă ce nu depășește limitele de 5 ani și în corespundere cu prevederile art. 90 Cod penal, a fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- potrivit practicii judiciare, când infractorul comite mai multe infracțiuni în concurs, suspendarea condiționată a executării pedepsei se va putea dispune numai dacă pedeapsa aplicată pentru concurs este închisoarea, ce nu depășește limitele prevăzute în alin. (1) art. 90 Cod penal, iar infracțiunile concurente nu fac parte din cele arătate în alin. (4) art. 90 Cod penal;

- instanța de judecată prin sentința pronunțată a stabilit inculpatului Belea V. pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ceea ce la caz permite aplicabilitatea prevederilor art. 90 Cod penal;

- în speța dată și anume, la capitolul stabilirii pedepsei, urmează a se reține regula nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, este una gravă;

- instanța de judecată la stabilirea pedepsei urma/urmează să i-a cont de faptul că inculpatul Belea V. a recunoscut integral vina, a contribuit activ pe parcursul cercetării judecătorești prin expunerea factologică și în detaliu a tuturor circumstanțelor importante pe caz, de faptul că anterior nu a fost judecat, este o persoană tânără, nu se află la evidența medicilor narcolog /psiholog, nu sunt plângeri în privința acestuia, de căința exprimată a acestuia vis-a-vis de fapta comisă, etc.;

3.2 Inculpatul Belea Veaceslav, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i stabili o pedeapsă cu suspendarea condiționată a acesteia.

În motivarea apelului s-a indicat că, inculpatul a recunoscut vina, este la prima abatere, are o vârstă fragedă, are la întreținere doi frați minori, nu sunt alte persoane care i-ar întreține.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Belea Veaceslav a săvârșit anume infracțiunile pentru care a fost condamnat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de

procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, instanța de apel a considerat că instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Belea Veaceslav, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Privitor la argumentele apelanților în vederea aplicării unei pedepse mai blânde, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a apreciat apelul apărătorului în interesele inculpatului și apelul inculpatului Belea Veaceslav, ca fiind nefondate, or în speță lipsesc careva circumstanțe ce ar convinge un observator obiectiv că corectarea inculpatului ar fi posibilă fără privarea acestuia de libertate.

Astfel, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Belea Veaceslav, instanța de fond a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător.

Stabilind pedeapsa, instanța de judecată a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite. La caz, instanța de apel a indicat că, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante nu a stabilit. Conform prevederilor art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante nu au fost reținute în sarcina inculpatului.

Infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

Astfel, raportînd prevederile legale enunțate supra la materialele cauzei, instanța de apel a reiterat că, judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, căința sinceră și faptul că infracțiunile comise fac parte din categoria celor grave.

Respectiv, ținînd cont de scopul pedepsei penale, dar și de faptul că inculpatul a comis trei infracțiuni, instanța de fond justificat a aplicat față de Belea Veaceslav în baza art. art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), și f) Cod penal, 3 ani și 8 luni închisoare, fără amendă, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, 3 ani și 4 luni închisoare, fără amendă, or, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai cu atragerea lui la răspundere penală, și numai cu izolarea acestuia de societate, iar prin aplicarea art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, stabilind pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, fără amendă.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat că pedeapsa aplicată va duce la atingerea deplină a scopurilor legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a cărorva încălcări a ordinii de drept.

Prin numirea unei pedepse sub formă de închisoare, instanța de judecată și-a exprimat convingerea și încrederea că anume această pedeapsă v-a corecta atitudinea inculpatului față de sine însuși și față de societate.

Astfel, argumentele apelanților în partea aplicării art. 90 Cod penal, nu pot fi reținute, or pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

În această ordine de idei, instanța de apel a apreciat argumentele expuse în cererile de apel declarate ca fiind nefondate și care poartă un caracter declarativ, or analizând circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, comportamentul la momentul comiterii infracțiunii, cât și după comiterea infracțiunii, faptul că a comis trei fapte prejudiciabile, din categoria infracțiunilor grave, instanța de apel a constatat că corectarea lui este posibilă doar cu izolarea de societate, neconsiderând pedeapsa sub formă de închisoare aplicată, ca fiind excesivă.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Plămădeală R. în numele inculpatului, prin care solicită casarea parțială a acestora în partea numirii pedepsei reale de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care lui Belea V., să-i fie numită o pedeapsă minimă, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, să fie suspendată condiționat executarea pedepsei.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat în recurs, suplimentar menționând că inculpatul Belea Veaceslav Xxxxx, pe parcursul desfășurării prezentului proces s-a manifestat ca o persoană sinceră și care a apreciat că, consecințele faptelor săvârșite constituie o greșeală, iar pe viitor dânsul va depune tot efortul pentru a înlătura rezultatul acestor fapte infracționale ori, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta, aspect la care consideră că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au oferit un răspuns.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă drept temeiuri pentru recurs pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunilor art. 27, 187 alin. (2) lit. f); art. 187 alin. (2) lit. f); art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a trei infracțiuni contra patrimoniului, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, cu agravantele respective ce i-au fost imputate inculpatului și pentru care a fost recunoscut vinovat, prevede pedeapsă închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără)

amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiuni grave.

Prin urmare, în speța dată, în conformitate cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o treime, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, care pentru infracțiunile prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, cu agravantele respective ce i-au fost imputate inculpatului, este de la 3 ani și 4 luni la 4 ani și 8 luni.

Cu referire la solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse minime inculpatului, instanța de recurs reține, că prima instanță ținând cont de circumstanțele cauzei, a stabilit inculpatului pedepse în limitele prevederilor legale cu reducerile respective, astfel în baza art. art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, pedeapsă minimă sub formă de 3 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă; în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la fel pedeapsa minimă de 3 ani și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, iar în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, pedeapsa mai aproape de limita minimă de 3 ani și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Instanțele de fond prin hotărârile adoptate l-au condamnat pe inculpatul Belea V., pentru infracțiunile de jaf, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, luând în considerație numărul infracțiunilor, gravitatea acestora și persoana celui vinovat. În viziunea Colegiului penal, instanța de apel cumulând parțial pedepsele, i-a aplicat inculpatului o pedeapsă definitivă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanțele de fond just au ținut cont de faptul că, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod

penal, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar conform prevederilor art. 77 Cod penal, nici circumstanțe agravante nu au fost reținute în sarcina inculpatului. Mai mult ca atât, în prezenta cauză, după cum s-a constatat, inculpatul a comis mai multe infracțiuni de jaf, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal se clasifică ca infracțiuni grave. De menționat, este și faptul că la comiterea infracțiunilor de jaf imputate inculpatului, acestea au fost săvârșite cu majoritatea semnelor agravate prevăzute la literele respective ale alin. (2) art. 187 Cod penal, precum și au fost comise asupra unor femei, adică au fost alese victime mai vulnerabile din punct de vedere fizic.

Totodată, Colegiul penal reține personalitatea inculpatului, care anterior a mai săvârșit infracțiuni, procesul penal în privința sa fiind încetat în legătură cu retragerea plângerii prealabile de către partea vătămată, astfel acesta nu a stat pe calea corijării, atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaștere a faptei comise, contribuirea la descoperirea infracțiunii.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a constatat, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că, nu este rațional ca inculpatul Belea V. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Belea V., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunile prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. f); art. 187 alin. (2) lit. f); art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al art. 90 Cod penal, dacă, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanțelor de fond că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece pedeapsa reală de privare de libertate va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunilor, pedeapsă echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei. Totodată, instanța de recurs reține că și personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei (f.d.50 verso v. II), potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiuni, procesul penal în privința sa fiind încetat în legătură cu retragerea plângerii prealabile de către partea vătămată, astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Belea V. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale, din care considerent Colegiul penal respinge critica recurentului, precum că pe parcursul desfășurării prezentului proces inculpatul s-a manifestat ca o persoană sinceră și care a apreciat că, consecințele faptelor săvârșite constituie o greșeală, iar pe viitor dânsul va depune tot efortul pentru a înlătura rezultatul acestor fapte infracționale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința prin care a aplicat inculpatului conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, pedeapsă definitivă în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că instanța de apel a numit inculpatului o pedeapsă neechitabilă și fără o argumentare plauzibilă, privind inoportunitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că inculpatul vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o integral, iar în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu se află la evidența medicului narcolog și psiholog, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzută în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Belea V., a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui **Belea Veaceslav Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 19 februarie 2020.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie